

POWOŻNY (1) ai

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w powozić).

[sg n G powożn(e)go.] ◊ pl A subst powożn(e).

Sł stp: powożne (?), Cn brak, Linde XVIII w.: powożny.

1. Służący do kierowania wozem:

Wyrażenie: »powożny dysiel«: PRomem po zbożopławney lztyruiąc Wiśle/ A k dąbrowie powożne kieruiąc dyśle/ [...] Ptálzym grzmotem rułzony/ rzekłem łam w łobie. RybGęśli D2.

2. [W funkcji rzeczownika: »powożne« = rodzaj opłaty uiszczany zamiast powinności powozu:

Zwrot: »dawać [ile, po ile] powożnego«: Z każdego dworzyszczu dają powożnego po gr 40 LustrRus I 75, I 75, 77, 79.]

MN